

Slika 4: Specializirane argumentacije (šole) in kulturno izročilo.

na njihova revizija. To je mogoče le, če je ta postopek, ki dopušča kritikalnost, že predviden v njem samem. Šele ko je mogoče presojeti simbolne izjave na formalnem nivoju, lahko pričnemo sistematično obdelovati *interne smiselne zveze* oz. raziskovati tudi alternativne razlage sveta. Pot do proučevanja »internih smiselnih zvez« nam je torej odprta šele z nastankom spoznavnih-kognitivnih aktivnosti II. reda, kakršne so na primer:

- hipotetičen in argumentiran ter selekcioniran proces učenja oz. pridobivanja znanja, v katerem se lahko oblikujejo objektivne sodbe in objektiviran način mišljenja na način diskurzivne racionalnosti;
- moralno-praktični vpogledi;
- estetske zaznave.

Da pa bi se ustrezni procesi učenja, ki (še) niso prepoznavni kot etabrirani, lahko družbeno institucionalizirali, mora kulturno izročilo prepoznati svoje kognitivne in evaluativne sestavine s specializiranimi argumentacijami. Vzpostaviti mora ustanove partikularnih in specializiranih argumentacij oz. izobraževalni sistem (gl. *slika 4*).

Tako v teh dvosmernih procedurah, ki iz kulturnega izročila s pomočjo formalnih in neformalnih znanj, prek spoznavnih in evaluativnih oplanj pronicajo v izobraževalni sistem, prek njega pa zopet (spremenjene) v kulturno izročilo, nastaja pot za oblikovanje kulturnih pod-sistemov znanosti, morale in prava, umetnosti ipd., znotraj katerih se oblikuje ali naj bi se oblikovalo argumentirano, spremenljivo in poklicno utemeljeno kulturno izročilo. To izročilo je sestavljeno tako, da omogoča interpretacijo življenjskega sveta s tem, da stalno ločuje produktivno delovanje od neproduktivnega. Produktivno delovanje se tako osvobodi imperativa komunikativnega razumevanja, ki se vedno znova vrača